

MİNİ KONSER SERİSİ GENEL DEĞERLENDİRME RAPORU

2023 (*Kasım*) – 2026 (*Mart*)

Bu rapor, Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Müzik Eğitimi Anabilim Dalı'nda 2023 (*Kasım*) – 2026 (*Mart*) yılları arasında gerçekleştirilen ve toplam 74 öğrenciye (Lisans 1–4, Yüksek Lisans ve bir misafir öğrenciye) ait 23 Mini Konser uygulamasından elde edilen verilerin belirli ölçütlere göre analiz edilmesiyle ortaya çıkan bulgulara dayanmaktadır.

1. Amaç ve Kapsam

Müzik Eğitimi Anabilim Dalı'nda yürütülen Mini Konser Serisi, bireysel çalgı öğrencilerinin sahne deneyimi kazanmaları, topluluk önünde performans sergileme becerilerini geliştirmeleri, öz ve akran değerlendirmesi yapabilmeleri ve bireysel çalgı eğitimi sürecine dönüt üretmeleri amacıyla planlanmış periyodik konserlerden oluşmaktadır. Analiz, 23 mini konser boyunca kaydedilen tüm öğrenci performanslarını kapsamaktadır.

2. Yöntem

Mini Konser Serisi'nde her bir eser ya da etüt, o performansta yer alan her öğrenci için ayrı bir “öğrenci-performans birimi” olarak kaydedilmiştir. Solo, grup (düet, trio, oda müziği, Orff, koro, popüler müzikler) ve eşlikli solo (piyano eşlik) performans türleri ayrı kategoriler olarak tanımlanmış; etüt/eser ayrımı repertuvarın niteliğine göre yapılmıştır. Orff Çalgıları, Popüler Müzik ve koro gibi toplu icra örnekleri istatistiklere tam ve doğru şekilde dahil edilmiş, her biri kendi performans türüne göre sınıflandırılmış ve görev sayıları öğrenci bazında eksiksiz işlenmiştir. Bir öğrencinin farklı çalgılarda (ör. piyano ve şan) veya farklı türlerde (solo, grup, eşlik) yer aldığı durumlarda, her performans ayrı bir görev olarak kaydedilmiştir. Popüler müzik icraları repertuvar türü olarak değerlendirilmiş; bu etkinlikte yer alan solistler şan kategorisine, çalgılarıyla eşlik eden öğrenciler ise eşlikli solo performans türüne dahil edilmiştir.

3. Öğrenci Katılımı ve Görev Yoğunluğu

Toplam 145 öğrenci-performans kaydı elde edilmiştir. En çok görev alan öğrenciler arasında Beyza Ataç (10 görev), Mehmet Ali Mamuk (9), Ceren Buse Demirci ve Vakkas Can Bitmez (8'er görev) öne çıkmaktadır. Lisans 4 öğrencileri toplam görevlerin yaklaşık %38'ini üstlenerek serinin

omurgasını oluşturmuştur. Lisans 1–3 öğrencileri ise kademeli olarak artan bir sahne deneyimi profili sergilemiştir. Yüksek lisans düzeyinde görev alan öğrenciler, daha çok sanatsal nitelikli repertuar ve eşlik rolleriyle yer almıştır. Aşağıda bu bulgulara ilişkin tablolar sunulmuştur.

Tablo 3. 1. Öğrencilerin Görev Alma Frekansları (En Çoktan En Aza)

Sıra	Öğrenci	Görev Sayısı	%
1	Beyza Ataç	10	%7,0
2	Mehmet Ali Mamuk	9	%6,3
3	Ceren Buse Demirci	8	%5,6
4	Vakkas Can Bitmez	8	%5,6
5	Halit Bahadır Alnkızıl	7	%4,9
6	Eray Atalay	7	%4,9
7	Selin Erçin	6	%4,2
8	Dicle Yaman	6	%4,2
9	Nazlı Günal	6	%4,2
10	Ebru Balıkçı	6	%4,2

Tablo 3.1’deki bulgulara göre; en yüksek görev sayısı 10’dur (Beyza Ataç). En düşük görev sayısı ise 1’dir ve çok sayıda öğrenci olduğu için tabloda verilmemiştir. Görev sayısı aralığı 1 ile 10’dur. Bu aralık, öğrencilerin sahne alma sıklığının geniş bir dağılım gösterdiğini ortaya koymaktadır.

Tablo 3. 2. Sınıf Düzeyine Göre Görev Dağılımı

Sınıf	Görev	%
Lisans 4	54	%38,0
Lisans 3	32	%22,5
Lisans 2	28	%19,7
Lisans 1	20	%14,1
Yüksek Lisans	8	%5,6

Tablo 3.2'deki bulgulara göre; Lisans 4 öğrencilerinin, konserlerin omurgasını oluşturduğu söylenebilir.

4. Çalgı ve Performans Türü Dağılımı

Piyano ve keman, görev sayısı bakımından en yoğun kullanılan çalgılar olup, gitar ve flüt onları takip etmektedir. Bağlama, ud, viyola, viyolonsel ve şan, hem solo hem de grup bağlamında kullanılarak çalgı çeşitliliğini artırmıştır. Performans türü dağılımında solo icralar yaklaşık %58 ile ağırlıktadır. Bu bulguyu %31 oranında grup performansları (düet, trio, oda müziği, Orff, koro, band) ve %11 oranında eşlikli solo performanslar (özellikle piyano eşlikli keman, flüt, şan vb.) izlemektedir. Bu yapı, hem bireysel performans becerilerinin hem de birlikte çalma/ensemble becerilerinin dengeli biçimde desteklendiğini göstermektedir.

Tablo 4.1. Çalgıya Göre Öğrenci Sayısı Dağılımı

Çalgı	Öğrenci Sayısı
Piyano	18
Keman	17
Flüt	12
Gitar	11
Bağlama	8
Şan/Ses	8
Viyola	5
Viyolonsel	3
Ud	2
Orff Çalgıları	23

Tablo 4.1'deki bulgulara göre; Mini Konserlerdeki çalgı çeşitliliğinin oldukça yüksek olduğu söylenebilir. Piyano ve keman, hem öğrenci sayısı hem de sahneye çıkma sıklığı açısından en geniş iki grubu oluşturarak programın temel performans alanlarını temsil etmektedir. Flüt ve gitar ise güçlü bir orta grup olarak dikkat çekmekte; hem solo hem de oda müziği bağlamında düzenli biçimde sahne alarak konserlerin müzikal çeşitliliğine önemli katkı sağlamaktadır. Bağlama, şan,

viyola, viyolonsel ve ud gibi çalgılar da programın çok sesli yapısını destekleyen tamamlayıcı bir rol üstlenmekte; öğrencilerin hem ulusal hem de evrensel repertuvarla temasını güçlendirmektedir. Orff Çalgıları gösterisi ise toplu performans açısından en geniş katılımlı etkinlik olup, öğrencilerin ritim, hareket, eşlik ve grup uyumu gibi temel müziksel becerilerini bütüncül bir yaklaşımla geliştiren önemli bir uygulama alanı sunmaktadır.

Tablo 4.2. Çalgıya Göre Görev Dağılımı

Çalgı	Görev Sayısı	%
Piyano	38	%26,2
Keman	34	%23,4
Gitar	22	%15,2
Flüt	20	%13,8
Şan	17	%11,7
Bağlama	12	%8,3
Viyola	8	%5,5
Ud	3	%2,1
Orff Çalgıları	3	%2,1

Tablo 4.2'deki bulgulara göre; Mini Konserlerdeki öğrenci çalgıları içerisinde **piyano ve keman**, toplam görevlerin yarısından fazlasını üstlenerek etkinliklerin omurgasını oluşturmuştur. **Gitar ve flüt**, orta yoğunlukta fakat düzenli bir sahne görünürlüğüyle konserlerin müzikal çeşitliliğini destekleyen güçlü bir orta grup profili sergilemiştir. **Şan**, solo Batı müziği, solo THM, koro ve popüler müzik solistlik performanslarını kapsayan çok yönlü yapısıyla toplam görevlerin %11,7'sini oluşturarak programın vokal repertuvarını zenginleştirmiştir. **Bağlama, viyola ve ud** gibi çalgılar daha düşük frekanslarda yer alsa da programın çok sesli ve çok kültürlü yapısına önemli katkı sağlamıştır. Genel dağılım, hem Batı müziği hem de Türk müziği çalgılarının dengeli biçimde temsil edildiği, geniş ve çeşitlendirilmiş bir performans ekosistemine işaret etmektedir.

Tablo 4.3. Çoklu Çalgı / Çoklu Türde Görev Alan Öğrenciler

Bu öğrenciler birden fazla çalgıda veya farklı türlerde (solo, eşlik, grup) görev almıştır.

Sıra Numarası	Öğrenci	Çalgılar	Görev Türleri	Toplam Görev
1	Beyza Ataç	Solo Piyano, Piyano eşlik, Şan, Gitar	Solo, Eşlik, Grup	10
2	Mehmet Ali Mamuk	Flüt, Piyano eşlik	Solo, Eşlik	9
3	Ceren Buse Demirci	Keman, Şan/Ses	Solo, Grup	8
4	Vakkas Can Bitmez	Keman, Klavye	Solo, Grup	8
5	Ebru Balıkçı	Flüt, Şan/Ses	Solo, Grup	6
6	Nazlı Günal	Flüt, Piyano	Solo, Grup	6
7	Emrehan Babur	Bağlama	Solo, Grup	5
8	M. Çağrı Arif Gümüş	Gitar	Solo, Grup	5
9	Barış Bakırkol	Gitar	Solo, Grup	5

Tabla 4.3'teki bulgular, öğrencilerin **çok yönlü müzikal gelişimini** açıkça göstermektedir. Beyza Ataç, Mehmet Ali Mamuk, Ceren Buse Demirci, Vakkas Can Bitmez, Ebru Balıkçı, Nazlı Günal, Emrehan Babur, M. Çağrı Arif Gümüş ve Barış Bakırkol gibi öğrenciler, birden fazla çalgıda veya farklı performans türlerinde (solo, grup, eşlik) görev alarak çok yönlü bir müzikal gelişim çizgisi sergilemektedir. Bu öğrencilerin profilleri, bireysel çalgı eğitiminin yalnızca teknik beceri değil, aynı zamanda sahne deneyimi, birlikte çalma/ensemble kültürü, stil bilgisi ve repertuar çeşitliliğiyle bütünleştiğini göstermektedir. Ayrıca bu çeşitlilik, öğrencilerin hem bireysel hem de toplu icra bağlamlarında esneklik kazanarak farklı müzikal rollere uyum sağlayabildiğini ortaya koymaktadır. Performans türleri arasındaki geçişkenlik ise programın uygulama boyutunun öğrencilerde bütüncül bir müzikal kimlik oluşumunu desteklediğini göstermektedir.

4.4. Performans Türü Dağılımı

Tür	Frekans	%
Solo	82	%56,6
Grup (Düet/Trio/Oda Müziği/Orff/Koro)	44	%30,3
Eşlikli Solo	19	%13,1

Tablo 4.4’te verilen performans türü dağılımı incelendiğinde, Mini Konser Serisi’nin ağırlıklı olarak solo icralara dayandığı görülmektedir. Toplam 145 performansın %56,6’sını oluşturan 82 solo icra, öğrencilerin bireysel teknik yeterliklerini, sahne hâkimiyetlerini ve müzikal ifade becerilerini geliştirmeleri açısından serinin temel omurgasını oluşturmuştur. Grup performansları (düet, trio, oda müziği, Orff, koro) 44 icra ile toplamın %30,3’ünü meydana getirerek öğrencilerin birlikte çalma, dinleme, uyum sağlama ve toplu müzik yapma becerilerini destekleyen güçlü bir alan yaratmıştır. Eşlikli solo performanslar ise 19 icra ile %13,1 oranında temsil edilmiş; özellikle popüler müzik ve şan repertuarında yer alan eşlik uygulamaları sayesinde öğrencilerin hem eşlik etme hem de eşlikli icra deneyimleri zenginleşmiştir. Bu dağılım genel olarak Mini Konser Serisi’nin bireysel performans becerilerini merkeze alırken, toplu müzik yapma kültürünü de güçlü biçimde destekleyen dengeli bir yapı sunduğunu göstermektedir.

5. Repertuar ve Dönem Çeşitliliği

Repertuarın yaklaşık %76’sı “eser”, %24’ü “etüt” niteliindedir. Bu dağılım, teknik gelişimi destekleyen etütlerin yanında sahneye dönük müzikal repertuarın belirgin ağırlığını ortaya koymaktadır. Dönem dağılımında Çağdaş/20. yüzyıl eserleri ve Romantik dönem eserleri öne çıkmakta; Klasik ve Barok dönemler ile Türk Halk Müziği/Türk Müziği repertuarı da anlamlı bir yer tutmaktadır. Bu çeşitlilik, öğrencilerin hem Batı müziği tarihsel dönemlerine hem de ulusal/milli repertuvara temas ettiğini göstermektedir. Bu dağılım aynı zamanda öğrencilerin hem teknik becerilerini hem de dönemsel–stilistik farkındalıklarını dengeli biçimde geliştiren bütüncül bir repertuar yapısına işaret etmektedir.

Tablo 5.1. Etüt – Eser Dağılımı

Tür	Frekans	%
Eser	108	%76,1
Etüt	34	%23,9

Tablo 5.1'e göre; Mini Konserler kapsamında toplam 145 performans gerçekleştirilmiş olup bunların %76,1'i (108 performans) eser, %23,9'u (34 performans) ise etüt niteliğindedir. Bu dağılım, etkinliklerin ağırlıklı olarak sanatsal repertuvar icrasına dayandığını; ancak öğrencilerin teknik gelişimlerini gösteren etüt performanslarının da program içinde anlamlı bir yer tuttuğunu göstermektedir.

Tablo 5.2. Çalgıya Göre Dönem / Tür Dağılımı

Çalgı	Barok	Klasik	Romantik	Çağdaş / 20. yy	THM / TM	Genel Yorum
Piyano	Orta	Yüksek	Yüksek	Yüksek	-	En geniş dönem çeşitliliğine sahip çalgıdır.
Keman	Orta	Orta	Yüksek	Orta	-	Romantik dönem ağırlıklı repertuvar; solo performanslarda belirgin yoğunluk vardır.
Gitar	Düşük	Orta	Orta	Yüksek	-	Çağdaş ve 20. yy repertuarı güçlüdür; modern gitar literatürü öne çıkar.
Flüt	Düşük	Orta	Orta	Orta	-	Dönemsel olarak dengeli bir dağılım göstermektedir.
Bağlama	-	-	-	-	Yüksek	Repertuarın tamamı Türk müziğidir (THM/TM).
Viyola	Düşük	Orta	Orta	Orta	-	Oda müziği repertuarı ağırlıklıdır; dönemsel çeşitlilik sınırlıdır.
Şan	Düşük	Düşük	-	-	Orta	Şan repertuarı solo Batı müziği, solo THM, koro ve popüler müzik performanslarından oluşmaktadır.
Ud	-	-	-	-	Yüksek	Repertuarın tamamı Türk müziğidir.

Tablo 5.2'deki bulgulara göre; Mini Konser Serisi'nin hem Batı müziği hem de Türk müziği repertuarını kapsayan geniş bir yelpazeye sahip olduğu görülmektedir. **Piyano**, Barok'tan Çağdaş döneme uzanan yüksek çeşitliliğiyle en geniş repertuar alanını temsil etmiş; özellikle Klasik, Romantik ve 20. yüzyıl literatüründe yoğunlaşarak programın dönemsel omurgasını oluşturmuştur. **Keman**, Romantik dönem ağırlıklı bir çizgi sergilemiş ve solo performanslarda belirgin bir yoğunluk göstermiştir. **Gitar**, modern gitar literatürünün etkisiyle özellikle Çağdaş ve 20. yüzyıl repertuarında öne çıkmış; Klasik ve Romantik dönemlerde ise orta düzeyde temsil edilmiştir. **Flüt**, dönemsel olarak dengeli bir dağılım sunarak hem klasik hem çağdaş literatürde düzenli bir görünürlük sağlamıştır. **Bağlama** ve **ud**, repertuarlarının tamamının Türk Halk Müziği/Türk Müziği alanında yer alması nedeniyle THM/TM kategorisinde yüksek yoğunluk göstermiş; bu durum programın ulusal müzik kültürüne verdiği önemi yansıtmaktadır. **Viola**, oda müziği repertuarı ağırlıklı bir profil çizmiş ve dönemsel çeşitliliği sınırlı kalmıştır. **Şan** kategorisi ise solo Batı müziği, solo THM, koro ve popüler müzik solistlik performanslarını içeren çok yönlü bir yapı sergilemiş; hem Batı müziği hem de Türk müziği repertuarına temas eden karma bir dağılım ortaya koymuştur. Genel olarak tablo, programın hem dönemsel hem de kültürel açıdan zengin ve dengeli bir repertuar çeşitliliği sunduğunu göstermektedir.

Tablo 5.3. Eserlerin Dönemlerine Göre Dağılımı

Dönem	Frekans	%
Çağdaş / 20. Yy	38	%26,8
Romantik	34	%23,9
Klasik	28	%19,7
Türk Halk Müziği / Türk Müziği	30	%21,1
Barok	12	%8,5

Tablo 5.3'teki bulgular, 23 Mini Konser boyunca performansların %26,8'i (38 eser) Çağdaş / 20. yüzyıl repertuarından oluşarak en yüksek payı temsil etmektedir. Bunu %23,9 ile Romantik dönem (34 eser) ve %19,7 ile Klasik dönem (28 eser) takip etmektedir. Türk Halk Müziği / Türk Müziği repertuarı %21,1'lik bir oranla (30 eser) programın önemli bir bölümünü oluşturmakta; bu durum Mini Konser Serisi'nin hem Batı müziği hem de Türk müziği alanlarında dengeli bir repertuar sunduğunu göstermektedir. Bu dağılım genel olarak programın geniş bir tarihsel

çeşitlilik sunduğunu, özellikle Çağdaş, Romantik ve Türk müziği repertuvarının öne çıktığını ortaya koymaktadır.

6. Program Çıktılarıyla İlişki

Mini Konser Serisi, bireysel çalgı eğitimi, sahne deneyimi, müzikal ifade, birlikte çalma, stil bilgisi, dönem bilgisi ve ulusal/uluslararası repertuar farkındalığı gibi program çıktılarıyla doğrudan ilişkilidir. Öğrencilerin farklı dönem ve türlerde eserler icra etmeleri, çoklu çalgı ve çoklu türde görev almaları, öz ve akran değerlendirmesine açık bir ortamda performans sergilemeleri, programın hedeflediği bilişsel, duyuşsal ve devinişsel kazanımları somutlaştırmaktadır.

7. Genel Değerlendirme

Mini Konser Serisi, Müzik Eğitimi Anabilim Dalı öğrencilerinin sahne deneyimlerini sistematik, sürdürülebilir ve kademeli biçimde geliştiren bütüncül bir uygulama alanı sunmaktadır. Uygulamanın düzenli aralıklarla gerçekleştirilmesi, öğrencilerin sahneye çıkma sıklığını artırarak performans kaygısının azaltılmasına, özgüvenin güçlenmesine ve bireysel müzikal ifade becerilerinin olgunlaşmasına önemli katkı sağlamıştır. Çalgı ve repertuar çeşitliliğinin her dönem artarak devam etmesi, programın hem bireysel çalgı eğitimini hem de toplu müzik yapma kültürünü destekleyen güçlü bir yapıya sahip olduğunu göstermektedir.

Elde edilen bulgular, öğrencilerin farklı performans türlerinde (solo, grup, eşlikli solo) anlamlı bir yoğunluk yakaladığını; bu yoğunluğun ise teknik yeterlik, müzikal ifade, dinleme-uyum becerileri ve sahne hâkimiyeti gibi temel performans göstergelerinde belirgin bir gelişim sağladığını ortaya koymaktadır. Ayrıca Mini Konser Serisi'nin düzenli olarak raporlanabilir ve ölçülebilir bir yapıya sahip olması, programın uygulama boyutunun şeffaf, izlenebilir ve değerlendirilebilir bir niteliğe kavuşmasına olanak tanımaktadır.

Genel olarak Mini Konser Serisi, öğrencilerin mesleki ve sanatsal gelişimlerini destekleyen, performans kültürünü güçlendiren, programın uygulama niteliğini somut verilerle görünür kılan ve müzik öğretmeni yetiştirme sürecine doğrudan katkı sağlayan etkili bir öğrenme ortamı olarak değerlendirilmektedir.